

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 24. november 2021
Kontor: Straffuldbyrdseskonto-
ret
Sagsbeh: Mikkel Reenberg
Sagsnr.: 2021-0030-6791
Dok.: 2191036

Besvarelse af spørgsmål nr. 111 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 111 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. oktober 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

/

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 111 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren bekræfte, at det siden 1973 har været gældende dansk ret, at indsatte under afsoning af fængselsstraf eller forvaring har adgang til at udøve deres almindelige borgerlige rettigheder i det omfang, frihedsberøvelsen ikke i sig selv afskærer dem herfra, og at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol gentagne gange, bl.a. i *Hirst v. the United Kingdom* (2005), par. 69, har slået fast, at indsatte generelt bevarer alle grundlæggende konventionsbeskyttede rettigheder, bortset fra retten til frihed, idet det bemærkes at spørgsmålet stilles på baggrund af, at tidligere formand for Retsudvalget, Preben Bang Henriksen (V), i en podcast i det amerikanske nyhedsmedie ”The World” den 13. oktober 2013 har udtalt, at de almindelige borgerrettigheder er suspenderet, når man er i fængsel (”Generally I would say: The normal rights that covers regular people in Denmark, they are suspended while you are in prison”)?”

Svar:

Det er korrekt, at der gælder et såkaldt normaliseringsprincip, der bl.a. er afspejlet i § 4 i straffuldbyrdelsesloven, hvorefter der ikke under fuldbyrdelsen af straf må pålægges en person andre begrænsninger i tilværelsen end sådanne, der er fastsat ved lov eller en følge af selve straffen. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen bl.a., jf. lovforslag nr. L 145 af 8. december 1999, at indsatte skal have adgang til at udøve deres almindelige borgerlige rettigheder i det omfang, den pågældende ikke ved lov eller som følge af frihedsberøvelsen er afskåret herfra, og at dette udgangspunkt er udtryk for, at en frihedsberøvelse alene tilsigter at indebære et indgreb i lokalfriheden for den dømte.

Der har været rejst spørgsmål om, hvorvidt initiativerne i det nu fremsatte lovforslag nr. L 76 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Indskrænkning af livstidsdømtes og visse forvaringsdømtes rettigheder) er i strid med straffuldbyrdelseslovens § 4. Som det fremgår af pkt. 3 i den kommenterede høringsoversigt af 10. november 2021 til lovforslaget, jf. Retsudvalget 2021-22, L 76 – Bilag 1, er det Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede bestemmelser i lovforslaget ikke er i strid med straffuldbyrdelseslovens § 4.

Justitsministeriet kan i øvrigt oplyse, at det følger af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD), at indsatte i almindelighed fortsætter med at have adgang til at udøve deres almindelige borgerlige rettigheder efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), bortset fra retten til frihed, jf. bl.a. EMD's dom af 6. oktober 2015 i sagen Hirst mod Storbritannien (nr. 2) (74025/01), § 69, og dom af 1. oktober 2021 i sagen Lesław Wójcik mod Polen (66424/09), § 111. Ethvert indgreb i de konventionssikrede rettigheder skal således kunne retfærdiggøres. Indgreb i forhold til indsatte kan dog være retfærdiggjort ud fra de nødvendige og uundgåelige konsekvenser af fængslingen, f.eks. ud fra hensyn til sikkerhed, herunder hensynet til at forebygge kriminalitet, jf. bl.a. EMD's dom af 4. december 2007 i sagen Dickson mod Storbritannien (44362/04), § 68, og dom af 6. oktober 2015 i sagen Hirst mod Storbritannien (nr. 2) (74025/01), § 69.